

En lille sort diamant på Frederiksbergvillaen

Drømmen om en toscansk tilbygning blev til en moderne udestue med inspiration fra Den Sorte Diamant.

»Huset var sat til salg i 2007 og kostede dengang 6 mill. kr., men da det havde stået usolgt et stykke tid, så vi fik det ned på 4,5 millioner,« fortæller Simon Leth.

Foto: Foto: Camilla Stephan

BERLINGSKE

Mandag d. 02. april 2012, kl. 09.56

Annette Suhr

Da Simon Leth første gang så huset på Frederiksberg, kiggede han nøje på den nedsunkne udestue, revnerne i husmuren og de slidte vinduer. Derefter lukkede han øjnene.

Se flere billeder i galleriet til højre>>

For sit indre åsyn og så for sig en stor okkerfarvet tilbygning med røde tegl og en terrasse med små oliventræer i krukke. Ja, tænkte han, sådan kan det komme til at se ud.

I dag, fire år efter, viser han stolt rundt i de lyse stuer, og ude i haven forklarer han ivrigt, hvordan drømmen om en toscansk tilbygning er blevet til en sort kasse i fyrretræ, og hvorfor brædderne skulle vende lodret og ikke vandret, som tømreren ellers mente.

Et projektet der har krævet en masse kreativ tænkning, gåpåmod, knofedt, en god økonomi og gode håndværkere.

»Huset var sat til salg i 2007 og kostede dengang 6 mill. kr., men da det havde stået usolgt et stykke tid, så vi fik det ned på 4,5 millioner,« fortæller Simon Leth.

»Det ligger perfekt ned ad en sidevej bag Søndermarken med etageejendomme og villaer. Huset på 180 kvm. plus en kælder på 100 kvm. havde et godt badeværelse på 1. sal, men køkkenet og den faldefærdige udestue skulle laves om, var min daværende kone, Christina og jeg enige om. Det passede perfekt til os og vores to små drenge, Bertram og Noah.«

Inden slutsedlen blev skrevet under, havde Simon Leth fået til tilbud på pilotering, hvor en række pæle i jorden sikrer et stabilt fundament, samt nyt fundament på 30 kvadratmeter, så der kunne blive plads til et stort køkken i stedet for den ubrugelige udestue. Fundamentet ville koste en halv million, en anden halv million skulle så bruges til nyt køkken, vinduer og istandsættelsen af alle stuer og værelserne på første sal.

»Vi havde jo drømt om en tilbygning inspireret af huse, vi havde set i Toscana og havde endda tænkt, at der skulle være terrasse ovenpå i forbindelse med soveværelset,« fortæller Simon Leth, mens han viser nogle af de første tegninger.

»Vi kørte rundt og studerede alle mulige tilbygninger, både her i området og længere nordpå, men vi faldt ikke over nogen, der fængede os. Så viskede vi tavlen ren og satte os ned og udviklede ideer sammen med min kusine Henriette W. Leth, der er designer og indretningskonsulent.«

Der blev talt, tegnet og diskuteret. Alle var enige om at bevare den klassiske gamle Frederiksberg-villa, og at tilbygningen skulle holdes indenfor budgettet. Derfor blev terrassen droppet, og i stedet opstod ideen med en tilbygning i træ. Så da Henriette W. Leth havde lavet de første skitser med en stor sort kasse, inspireret af Den sorte Diamant, der blev bygget til Det Kongelige Bibliotek, var ingen i tvivl. Sådan skulle det være.

Materialer blev udvalgt og tilbud indhentet, mens der blev piloteret og støbt fundament.

»Efter vi havde forladt ideen om mursten, blev jeg ret hurtigt hooked på at tilbygningen skulle være af træ. Først tænkte jeg på sibirisk træ, som var meget oppe i tiden, så flirtede jeg lidt med en rødlig træsort, men da idéen til ”den lille diamant” blev skitseret, var jeg ikke i tvivl. Det skulle være sortbejdset fyrretræ,« forklarer Simon Leth, der fandt en tømmerhandel i Jylland, som kunne leverer lodrette brædder med not og fjer (Skåret/fræset rille eller fuge, mest kendt fra gulvbrædde).

Siden fandt han vinduer i teaktræ, der matchede husets gamle vinduer og sådan blev de mange materialer gradvist stykket sammen. Samtidig indhentede han tilbud på en totalentreprise for hele tilbygningen. Mens det hele stod på boede hele familien stadig i en andelslejlighed på Vesterbro i København.

»Vi fik nøgler den 1. januar 2008 og flyttede ind ca. et halvt år efter. Det har betydet utroligt meget, at vi ikke skulle flytte fra rum til rum imens. Vores familie og venner har hjulpet os meget. Med at rive tapet ned, spartle vægge op, male osv., og jeg har hele vejen igennem haft stort faglig hjælp af Henriette. Da vi skulle planlægge køkkenet, sad vi også og udvekslede ideer, tegnede, klippede små moduler ud og stillede dem op på forskellige måder.«

Resultatet blev meget enkelt, kvadratisk køkken med køkkenbord og skabe langs to vægge. Den tredje har dobbeltdøre ud til haven, mens den fjerde væg blev revet ned, så køkkenet går ud i ét med den flotte gamle hall med brændeovn og trappe op til 1. sal.

»Af de gamle tegninger kunne vi se, at udestuen først var bygget på senere. Da huset blev bygget i 1930, var der en hovedindgang, så det første, der mødte gæsterne, når døren blev åbnet, var den store hall med brændeovn, trappe og svalegang,« fortæller Simon Leth.

»Det har virket meget flot og velhaveragtigt, og hånden på hjertet, det var bl.a. også den flotte hall, vi faldt for i sin tid. At den så også er perfekt, når jeg og drengene bygger racebane, er noget vi først fandt ud af senere.«